

Proloog 1 - De toestand van de wereld in 2013

De natuur zoekt altijd naar balans. Stel dat er ergens op de wereld in een gebied een teveel aan muizen voorkomt, dan zal de natuur ingrijpen. Wanneer de mens er zich niet bemoeit, doen de natuurlijke vijanden van de muizen dat. Als er in het gebied met het muizenoverschot ook uilen wonen, dan wacht die uilen een overvloedige maaltijd. Door het muizenvlees versterken de uilen hun lichaam en gaan ze meer eieren leggen. Er komen dan meer uilen die muizenvlees nodig hebben als voedsel. Het aantal muizen vermindert daardoor en de uilen hebben minder te eten. Daardoor leggen ze minder eieren en neemt het aantal uilen in die streek af. De balans is bereikt, zonder dat er een mens aan te pas kwam.

Juist als de mens zich ermee bemoeit, gaat het vaak verkeerd. Een bekend voorbeeld daarvan was de onverstandige ingreep van de Britse boer Thomas Austen. In 1859 zette hij vierentwintig konijnen uit op zijn landgoed Barwon Park in Australië. Leuk om op te jagen, was zijn achterliggende gedachte. Waarschijnlijk had Thomas nooit gehoord van de uitdrukking fokken bij de konijnen af. Een konijnenwifje is na vier maanden al geslachtsrijp. Gemiddeld levert ze bij iedere worp vijf jonkies af en doet dat vijf keer per jaar. In Australië hebben konijnen, behalve de mens, geen natuurlijke vijanden. Het gevolg was een konijnenplaag in Australië.

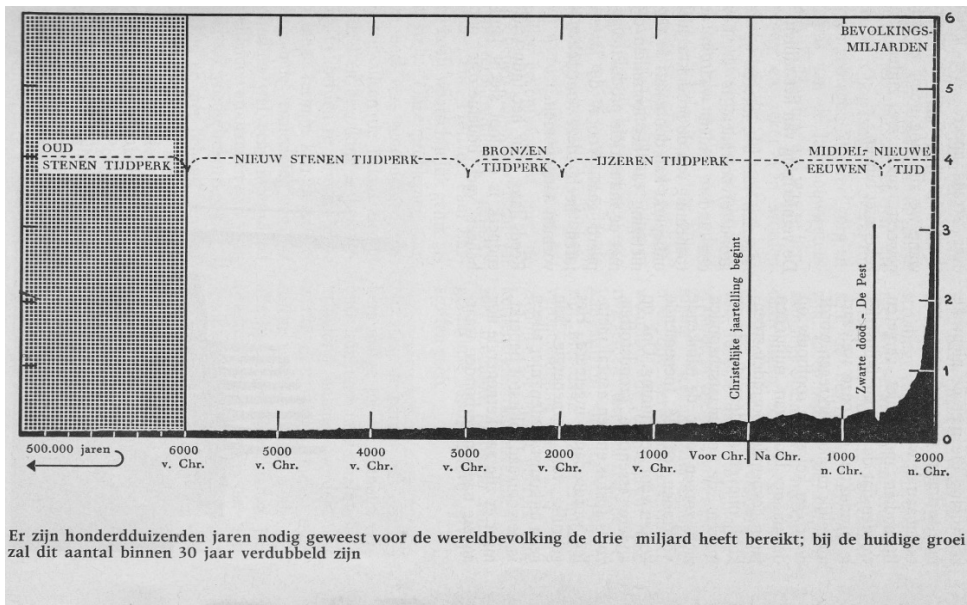
Afschieten had geen zin, ook al waren er jagers die in een middagje schieten meer dan duizend konijnen afschoten.

Pas een eeuw later kwam er een definitieve oplossing voor. Het myxomavirus maakte korte metten met de Australische konijnen.

Sinds de 19e eeuw kun je de mensheid vergelijken met die Australische konijnen. Evenals konijnen in Australië hebben mensen geen natuurlijke vijanden, behalve de mens zelf. Het enige verschil tussen konijnen en mensen is dat mensen ook elkaar doden. Konijnen doen dat niet. Ze hebben geen geweeptjes of

andere wapens om elkaar te doden. Wel heeft de mens hetzelfde voortplantingsgedrag gemeen met de konijnen: in een lagere versnelling fokken ze bij de konijnen af. Er zijn maar weinig mensen op de wereld die zich daar druk om maken. Jammer, want het is de grootste bedreiging voor de mensheid.

Twee honderdduizend jaar deed de homo sapiens, de huidige mens, erover om een wereldbevolking van 1 miljard mensen op de aarde te zetten en daarna gaat het snel. In de onderstaande grafiek zien we duidelijk de exponentiële groei van de bevolkingstoename op aarde.



Bron AO (*Actuele Onderwerpen*) boekje 1375, verschenen in 1971. Stichting IVIO te Lelystad

In 1971 woonden er ruim drie miljard mensen op aarde. De schrijver van het AO boekje voorspelde in 1971 dat de wereldbevolking in dertig jaar zou verdubbelen. De realiteit werd dat die verdubbeling na achtentwintig jaar plaatsvond. Als de ingezette trend doorgaat zal er in minder dan achtentwintig jaar opnieuw een verdubbeling zijn, tenzij er mondiaal wordt ingegrepen. Acht u dit laatste waarschijnlijk?

Het is de vraag of onze planeet wel twaalf miljard mensen kan herbergen? Het antwoord hierop is makkelijk: Nee, absoluut niet.

Als een lift maar een draagvermogen van acht personen heeft, moeten er geen vierentwintig mensen instappen. De kans is dan groot dat de kabels breken en als dat op de tiende verdieping gebeurt, dan zijn de gevolgen daarvan duidelijk. Volgens deskundigen kan de aarde een bevolkingsaantal aan van maximaal vier miljard mensen herbergen. Dan is er op aarde nog genoeg voedsel voor iedereen. Tenminste, als het voedsel eerlijk wordt verdeeld. Dit is echter al eeuwen een utopie. In de Derde Wereldlanden sterven mensen van de honger en in de Rijke Landen eet men teveel. Daar is obesitas het grootste probleem.

Jarenlange ontwikkelingshulp heeft nauwelijks iets opgeleverd. En waarom niet? Omdat men zich in die landen ongebreideld voorplant en omdat door kolonisatie deze mensen een beschaving is opgedrongen waar ze nog lang niet aan toe waren. Men maakt reclame op de televisie om te helpen kindersterfte te verminderen. Ook HIV in Afrika moet worden aangepakt. Prima, wat geeft ons in de Rijke Landen een beter gevoel dan mensen in nood te helpen. Kwam er echter ooit iemand op het idee geboorten van kinderen te voorkomen in deze landen? Waarschijnlijk wel, maar zij waren gering in aantal en naar hun mening werd niet geluisterd. Zou het misschien niet beter zijn het kwaad bij de wortel aan te pakken, iets te doen aan die tomeloze voortplantingsdrang? Sterilisatie op grote schaal is waarschijnlijk de enige oplossing voor de Derde Wereld. Zoiets voorstellen aan de plaatselijke bevolking zal niet in dank worden afgenomen. Wereldwijd beschouwt men het krijgen van kinderen als een recht voor iedere wereldburger en dat is het ook.

Men zou in Zuid-Afrika misschien een proefproject kunnen starten door mannen en vrouwen die zich laten steriliseren een geldbedrag aan te bieden. Veel armen In Zuid-Afrika zullen blij zijn met een financiële bijdrage. Als de rest van de Afrikanen ziet dat men hierdoor een beter leven krijgt, zullen zij daar ook voor kiezen. Het continent Afrika is bijzonder geschikt voor zulke projecten, want de bevolkingstoename is er het hoogst van de hele wereld. Sinds 1960 is de bevolking er gegroeid van 225 miljoen tot 751 miljoen.

Het aantal inwoners werd bijna verdrievoudigd in een werelddeel waar een aidsepidemie woedt, een werelddeel met het hoogste sterftcijfer ter wereld. Toch nog overstijgt in Afrika het geboortecijfer het drastisch hoge sterftcijfer. Voorlichting in Afrika over dit probleem is een absolute noodzaak, maar die gedachte komt zelden op in de hoofden van mensen die iets doen aan ontwikke-

lingshulp. Hun doel is honger en ziekten te bestrijden. Een nobel doel, met het tegenover gestelde effect als het gaat om de bevolkingsaanwas.

Wat minder bekend is de bevolkingstoename in Islamitische landen. In deze landen verdubbelt het bevolkingsaantal na elke generatie. Hoeveel mensen weten dat? Voorlichting zal in deze landen zinloos zijn, omdat de politiek hier sterk verweven is met de religie. Oorlogen en terroristische aanslagen decimeren de aanwas nauwelijks en zijn niet bepaald een humane wijze om het inwonersaantal terug te brengen.

De Rijke Landen, overbodige consumptiegoederen

In deze landen is de bevolkingsaanwas niet het grootste probleem, maar de consumptie. Deze wordt uitgedrukt in de ecologische voetafdruk. Hiermee bedoelt men de grond- en wateroppervlakte die een bepaalde bevolkingsgroep per jaar nodig heeft voor zijn consumptie en afvalverwerking. Zo is de ecologische voetafdruk van de gemiddelde Amerikaan negen maal zo hoog als die van de gemiddelde inwoner van een Derde Wereldland. Als iedere wereldburger zoveel zou consumeren als de Amerikanen, zouden we de oppervlakten van drie planeten ter grootte de aarde nodig hebben.

We moeten in de Rijke Landen beter leren een onderscheid te maken tussen noodzakelijke consumptiegoederen en overbodige consumptiegoederen. Met noodzakelijke consumptiegoederen bedoelen we spullen die we dagelijks nodig hebben, zoals: voeding, kleding en onderdak. Met overbodige consumptiegoederen bedoelen we alles dat we niet direct nodig hebben om ons in ons levensonderhoud te voorzien. Het zijn de luxe artikelen: meerdere auto's per gezin, meerdere televisies, een tweede huis, enzovoorts, de lijst is lang. Het zou nog allemaal niet zo erg zijn als we het bij één auto of één televisie zouden houden, maar in de rijke landen proppen mensen hun huis vol met apparaten die ze eigenlijk niet nodig hebben. Fabrikanten stimuleren deze zucht naar overbodige goederen door reclame. Hun hoofddoel is louter zelfverrijking. Telkens brengen ze nieuwe, zogenaamd betere producten, op de markt om eigen beurs te spekken. Niemand wordt daar beter van, wel armer, zowel materieel als geestelijk. Door dure reclamespots hersenspoelen ze mensen zodanig dat die gaan geloven dat ze niet zonder dat nieuwe product te kunnen leven.

De bevolkingsaanwas ligt in De Rijke Landen lager dan in de arme. Er is sprake zelfs van een lichte daling. In Europa is het gemiddelde geboortecijfer 1,4 per vrouw. In Nederland, het dichtst bevolkte land van Europa, ligt het boven het Europese gemiddelde, namelijk 1,8 tot 1,9 kind per vrouw. In Amerika is het geboortecijfer 2,1 kind per vrouw. Strengere religieuze groeperingen zullen daar debet aan zijn. In Rusland verwacht men een daling van 145 miljoen naar 110 miljoen in 2050.

Of de ingezette daling in Europa doorzet zal ook sterk afhangen van de grootte van de migrantenstroom. Zodra ze zich in Europa vestigen, stichtten ze veelal grote gezinnen, ver boven de 1,4 kind per vrouw.

Oorzaken toename bevolking sinds 1800

Instinctief heeft een mens altijd de innerlijke drang gekend zich voort te planten, evenals de dieren. Om het voortbestaan van de soort te garanderen is dit ook noodzakelijk. Doch, in vroeger tijden was de kindersterfte groot en stierven veel vrouwen in het kraambed. Zo was in de Middeleeuwen de levensverwachting van een pasgeborene minder dan 30 jaar. De meeste vrouwen stierven tussen de 18 en 29 jaar, als gevolg van een mislukte bevalling of kraambedkoorts. Tegenover veel ziekten en ernstige verwondingen stond men machteloos. Artsen bestonden niet, alleen kwakzalvers. Het beste kon je nog met je kwalen naar een klooster gaan, waar monniken met enige kennis van geneeskrachtige kruiden, de pijn van een zieke konden verlichten of een zieke weer gezond konden maken. Door epidemieën stierven vaak miljoenen mensen. De pestepidemie tussen 1346 en 1351 is daar een duidelijk voorbeeld van. Wereldwijd stierven toen naar schatting vijfenzeventig tot honderd miljoen mensen, ongeveer de helft van de wereldbevolking.

Medische wetenschap en het geloof

Na 1800 komt daar verandering in. De medische wetenschap wordt geboren en synchroon met de opkomst hiervan daalt het sterftecijfer. Op zich een weldaad voor de mensheid, alleen had men toen al in moeten zien dat hierdoor de bevolkingsgroei aanzienlijk zou toenemen. Men had direct maatregelen moeten

nemen. Het tegenoverstelde gebeurde. Uiteindelijk is iets dat een zegen is voor de mensheid, een vloek voor het voortbestaan van onze aarde.

Ook grote religieuze instanties verheerlijken de geboorte van zoveel mogelijk kinderen. De bekendste daarvan is de katholieke kerk. Elke nieuwgeborene in een katholiek gezin betekent een vermeerdering van het ledenaantal van de Katholieke kerk. Zaadverspilling is een grote zonde en kan pas na vele Weesgegroetjes worden vergeven. Gaat men hierna toch door met het verspillen van sperma, dan zal men na zijn dood zonder pardon in het vagevuur of in de hel belanden. Angst hiervoor spoort mensen aan grote kinderscharen op moeder Aarde te zetten.

In de satirische film Monty Python's The Meaning of Life wordt dit op een komische wijze zichtbaar gemaakt. In deze film staat een katholiek gezin met drieënzestig kinderen centraal. Als de man werkloos raakt, kunnen zij het grote gezin niet meer van voedsel voorzien. Daarom verkopen ze hun kinderen aan de wetenschap die ermee gaan experimenteren. Hieronder een couplet uit een lied dat de vader van het megagezin in deze film zingt.

<i>Every sperm is sacred</i>	<i>Iedere zaadcel is heilig</i>
<i>Every sperm is great</i>	<i>Iedere zaadcel is geweldig</i>
<i>If a sperm is wasted</i>	<i>Als er een zaadcel wordt verspild</i>
<i>God gets quite irate</i>	<i>God wordt dan ontzettend kwaad</i>

Sommige katholieken zijn tegenwoordig iets verstandiger geworden en beperken tegen de wil van de kerk in het aantal nakomelingen. Ook de reislustige paus Johannes Paulus II is niet meer onder de levenden. In het hiernamaals zal hij tot inkeer komen en beseffen: hoe verkeerd hij het heeft aangepakt. Tijdens zijn leven bezocht hij vele landen en spoorde hij in het gastland goedgelovigen katholieken aan tot gezinsuitbreiding. Na zijn vertrek volgt er dan altijd weer een geboortegolf in het land dat hij vereerde met zijn aanwezigheid. Vooral in arme landen pleegde hij hiermee een legitieme misdaad.

Zeker niet alleen het katholieke geloof is debet aan grote gezinnen. In principe zijn alle orthodoxe geloven voorstander van grote gezinnen. Zij vatten de Bijbelteksten of teksten uit andere religieuze boeken letterlijk op. Als God in de Bijbel zegt: Gaat heen en vermenigvuldigt u, dan kun je daar niet om heen. Dan doe je dan anno 2013 in deze overbevolkte wereld nog. Immers, Gods wil is wet

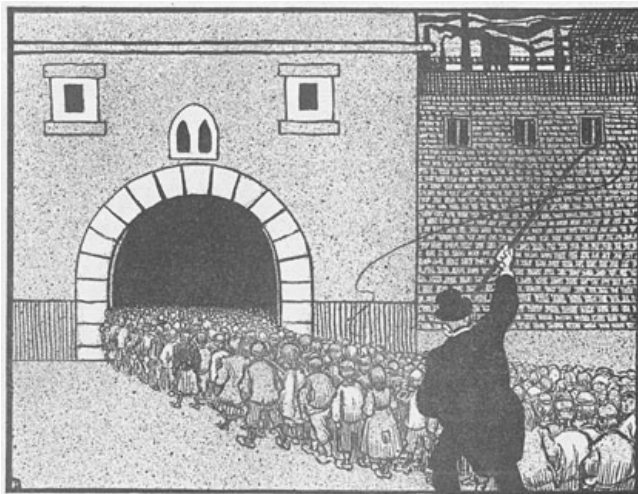
en het is zondig die wet te overtreden. Om helse pijnen na de dood te voorkomen, zullen mannen bij hun vrouwen, tijdens hun vruchtbare levensfase, zoveel mogelijk kinderen moeten verwekken. Dat zijn ze verplicht aan God.

Industrialisatie

Na 1800 is er de opkomst van het Kapitalisme. Deze stroming promoot grote gezinnen, zij hebben arbeiders nodig. Als aan het einde van de 18e eeuw de stoommachine wordt uitgevonden, rijzen fabrieken als paddenstoelen uit de grond. Fabriekseigenaren hebben veel werkkrachten nodig, vooral kinderen, want dat zijn goedkope werkkrachten. De narcistische fabrieksdirecteuren van toen dachten alleen maar aan geld, macht en luxe voor zichzelf. Socialiteit kenden ze niet. Dat kinderen soms wel zestien uur per dag moesten werken, een slecht leven hadden en vaak verongelukten, interesseerde ze niet. Ze spanden samen met de kerk om hun arbeiders zoet te houden. Nu heb je het slecht, maar straks in de hemel kun je uitrusten en genieten, is hun motto.

Zeer terecht noemde Karl Marx, één van de grondleggers van het communisme, de kerk opium voor het volk.

Pas in 1874 verschijnt in Nederland het kindernetje van Van Houten. Deze wet verbiedt kinderarbeid van kinderen onder de 12 jaar.



Cartoon kinderarbeid

Geloof, kapitalisme en de medische wetenschap, het is slechts een greep uit de veroorzakers van de bevolkingstoename in de rijke landen. In de arme landen

weet men niet beter en betekent een groot gezin een goede garantie voor de oudedagsvoorziening. Iets dat duidelijk gemaakt wordt in de onderstaande visies.

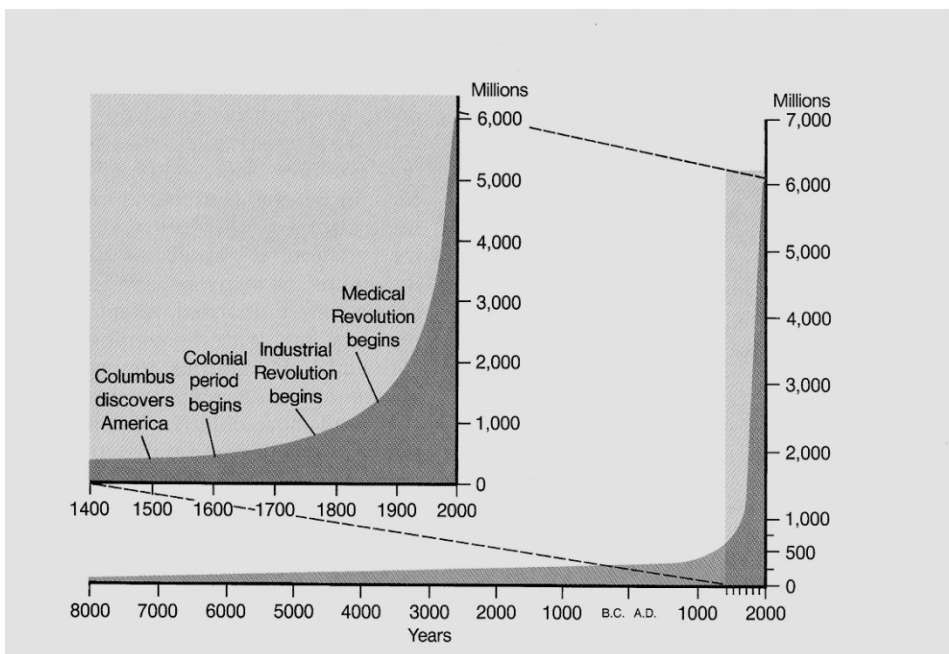
Verschil in visie

De Westerse en de Indiase wereld kijken elk anders tegen India aan.

Het Westen zegt: India heeft een bevolkingsprobleem. De bevolking groeit zeer snel en dat terwijl het een arm land is. Als ze het economisch beter willen krijgen moeten ze ervoor zorgen dat ze minder kinderen krijgen.

De Indiase wereld ziet dat heel anders en zegt: We zijn niet arm omdat we heel veel kinderen hebben, we hebben veel kinderen omdat we arm zijn.

Een grafiek die onder meer de drastische bevolkingsaanwas aan het einde van het tweede millennium weergeeft:



Media

In films en televisieseries worden grote gezinnen vaak verheerlijkt. In Nederlandse praatprogramma's zijn het vaak de BN'ers die het niet na kunnen laten de kijker te vermelden wie van hun collega's nu weer zwanger is. Ze spreken

daar zo lyrisch over dat het ongetwijfeld menig kijker stimuleert, dit voorbeeld te volgen. In andere Westerse landen zullen vooraanstaande bekende televisiepersoonlijkheden of andere idolen ongetwijfeld hetzelfde doen. De meerderheid van de bevolking van een land kan zich echter geen groot gezin veroorloven, zij wel. De vraag is of er ooit iemand van deze lieden is geweest die er bij stil heeft gestaan dat zij een voorbeeldfunctie hebben. Bewonderaars van beroemde mensen zijn na-apers. Zij willen hetzelfde als de mensen die ze bewonderen. Wordt het geen tijd dat bekende wereldburgers zich bewust worden van het wereldbevolkingprobleem? Juist zij hebben de mogelijkheid de bewustwording van dit probleem op andere mensen over te dragen.

Geleerden worden uitgelachen en bespot

Al in de 18e eeuw was er een geleerde die zich zorgen maakte over het bevolkingsprobleem. Zijn naam was Thomas Malthus. Naar zijn zeggen heeft de mensheid een groter voortplantingsvermogen dan gerealiseerd kan worden. Daarmee bedoelt hij dat er een grens is aan de groei van de hoeveelheid voedsel hier op aarde. Hij voorzag, en zeer terecht in zijn tijd, dat op den duur de hoeveelheid voedsel met een rekenkundige rij zou toenemen en de bevolkingstoename met een wiskundige rij.

Rekenkundige rij: 2 4 6 8 10 → voedseltoename

Wiskundige rij : 2 4 8 16 32 → bevolkingstoename

Malthus adviseerde de mensheid op late leeftijd te trouwen, zodat het aantal kinderen zou worden beperkt. Voorbehoedsmiddelen waren er in die tijd nog niet en waar Malthus geen rekening mee hield, was de seksuele drift van de mens. Net als honger en dorst moet die worden bevredigd. Onthouding tot het veertigste jaar is voor de meeste mensen niet haalbaar. Zelfs in de tijd van nu, waarin men op veel manieren zwangerschap kan voorkomen, bereikt men niet het gewenste effect.

Zijn pessimistische theorie was een reactie op optimistische denkbeelden van 18e-eeuwse filosofen. Zij geloofden dat de wetenschap en de rede (het verstand) een wereld van overvloed kon scheppen. Beiden hadden ongelijk. Malthus kon

niet weten dat door kunstmest, plantenveredeling en genetische manipulatie oogsten konden worden vergroot. Ook ondiervriendelijke megastallen met varkens, koeien en kippen, kon hij niet voorzien. Anderzijds is er wel degelijk een grens aan de groei van de voedselproductie op aarde. Als we zo doorgaan zal honger straks ook in De Rijke Landen een probleem worden. De filosofen van de rede hadden ongelijk. De wetenschap heeft niet overal een oplossing voor.

De club van 10 miljoen

In Nederland is Paul Gerbrandts voorzitter van de vereniging van de club van 10 miljoen. Samen met anderen schreef hij het boek Tien miljoen mensen als duurzame bevolkingsomvang.

Dit boek geeft de lezer de mogelijkheid om op een brede manier tegen het probleem van overbevolking aan te kijken. Deze bundeling van kritische artikelen rekent in ieder geval af met de gedachte dat het allemaal wel mee valt. Het uiteindelijke doel is: niet meer dan 10 miljoen inwoners in Nederland en niet meer dan 4 miljard op aarde.

De club van Rome

Deze club heeft niets met de paus te maken, zoals veel mensen denken. In april 1968 kwamen in Rome een aantal geleerden bijeen om over wereldproblemen te praten. Zij spraken over de bevolkingsgroei, industrialisatie, uitputting natuurlijke hulpbronnen en vervuiling van de aarde. Met de rapporten die ze opstelden, wilden zij regeringen van alle wereldlanden waarschuwen voor de ernst van deze problemen. Hun bekendste rapport was De grenzen aan de groei. Omdat de Club van Rome geen politieke of economische macht had, waren zij niet in staat regeringen te beïnvloeden. Inmiddels is bijna iedereen de Club van Rome al weer vergeten. Vooral na de oliecrises in 1973 werd de Club van Rome steeds meer het mikpunt van kritiek. Een tekort aan brandstof is immers veel belangrijker dan overbevolking.

David Attenborough

Sir David Attenborough is een bekende maker en presentator van natuurdocumentaires. David Attenborough heeft natuurdocumentaires gemaakt over heel de wereld. Hij kent de natuur op aarde als geen ander. Wanneer hij beweert dat de bevolkingstoename het grootste wereldprobleem is, kan men aannemen dat dit ook werkelijk zo is.

Hij zet zich nu in voor een campagne om in Groot Brittannië bevolkingscontrole in te voeren. Volgens hem is de bevolkingsgroei het grootste gevaar voor de toekomst van de aarde. Hij is voor overheidsingrijpen om de bevolking van Engeland te halveren en ook wereldwijd moet dit probleem worden aangepakt.

Citaat David Attenborough:

We mogen de menselijke bevolking niet langer laten groeien op de huidige, ongecontroleerde manier. Als we de omvang van onze bevolking niet zelf in de hand nemen, zal de natuur dat voor ons doen en dan zullen het niet alleen de armen zijn die het slachtoffer worden.

De vooraanstaande wetenschapper Sir Jonathan Porritt, milieuadviseur van premier Blair, sluit zich aan bij deze oproep en in regeringskringen maakt men zich ook steeds meer zorgen om statistieken over de te verwachten bevolkingstoename.

De vraag blijft: Wanneer gebeurt er daadwerkelijk iets?

Reëel toekomstbeeld



Om grote problemen op aarde te voorkomen is drastisch ingrijpen van regeringswege noodzakelijk. Ieder land in de wereld zal het eens moeten zijn met de maatregelen die moeten worden getroffen. Er zijn naar schatting 237 landen op de wereld. Wie krijgt het voor elkaar om al die landen te overtuigen dat

er nu echt iets moet gebeuren? Mondiale eensgezindheid is een utopie.

De meter loopt door

Op dit moment worden er in de wereld 4,17 kinderen per seconde geboren en sterven er 1,8 mensen. Als je die twee getallen van elkaar aftrekt, blijft er een groei over van 2,37 per seconde. Als we dit naar beneden afronden op twee geboortes per seconde, zijn dat er 7200 per uur komen. Elke dag verwelkomen we 200.000 nieuwe wereldbewoners.

De gevolgen zijn rampzalig. Iedereen met gezond verstand begrijpt dat dit zo niet door kan gaan. De wereld is al te vol en wordt in rap tempo alleen nog maar voller. Terecht maakt men zich druk over milieuproblemen, maar niemand wil inzien dat de toename van de wereldbevolking vrijwel synchroon loopt met de milieuproblemen.

Een voorbeeld:

Als we de CO₂ uitstoot uit 1970 vergelijken met die van nu, blijkt dat die meer dan verdubbeld is. Ook de wereldbevolking is sinds 1970, meer dan verdubbeld. De wetenschap is dus niet in staat deze uitstoot terug te brengen tot een lager niveau.

Geboortebeperking kan dat wel. Kom daar echter niet mee aan bij regeringsleiders, want dan komt hun heilige koe economische groei in gevaar. Dit is kortetermijndenken, als er voor deze kortzichtige lieden tijdens hun regeringsperiode maar economische vooruitgang is, dan hebben zij het naar eigen zeggen goed gedaan. Maatregelen nemen op lange termijn staat niet op de agenda, van welke partij in Nederland dan ook. Behalve in China en Japan is er geen land ter wereld dat zich druk maakt om een buiten proportionele bevolkingsaanwas.

Het merendeel van de bevolking van Westerse Wereld heeft meer belangstelling voor de nieuwe computergame die binnenkort in de winkels ligt. Opnieuw een overbodig product, waar opnieuw mensen verslaafd aan zullen raken en waar opnieuw veel mensen overbodige energie in zullen steken.

Kinderbijslag, een eufemisme voor fokpremies, stimuleert de bevolkingsgroei in veel landen. Geen politicus die het aandurft om de kinderbijslag te verlagen.

De club van tien miljoen zou dat wel aandurven als zij een plek in de Tweede Kamer zouden hebben. Hun voorstel zou dan zijn: de komst van een derde kind bij een gezin te beboeten met het symbolische bedrag van € 1,- per jaar. Ook gezinnen belonen die er bewust voor kiezen kinderloos te blijven. Absurde gedachten zal het gros van de wereldbevolking denken. Opiniepeilingen daarover, zijn niet bekend.

Nederland is vol, ten dele vol, zei de koningin in 1979 in haar troonrede. Toen viel het onze regering op dat er te veel mensen in Nederland waren. Wat heeft men er echter sindsdien aan gedaan om Nederland minder vol te maken? Niets!!!

De gemiddeld dichtheid van de bevolking nadert in Nederland de 500. Dat zijn 500 mensen per vierkante kilometer. Dat betekent dat er steeds minder ruimte overblijft voor boerderijen waar men de ruimte heeft dieren vrij rond te laten lopen. Iedereen is het er over eens: plofkippen? Foei! Varkensfokkerijen? Schandelijk, niet varkenswaardig. Te veel koeien hebben heimwee, heimwee naar hun weiland. Iedereen spreekt er schande over.

De meter loopt verder¹. Terwijl de laatste alinea werd geschreven, zijn er weer honderden nieuwe wereldburgers bijgekomen. En meter loopt door tot het moment dat de spanning te hoog oploopt op aarde. Hoe lang is dat nog? Vijftig jaar, honderd jaar? De meeste mensen zullen dat niet meer meemaken. Misschien uw kinderen? De kans is groter dat uw kleinkinderen het meemaken. Zij zullen getuigen zijn van het einde der tijden. Wilt u zo'n toekomst voor uw dieren? Willen we dat ons nageslacht de erfenis krijgt van ons wanbeheer? Le Roi Soleil werd hij genoemd, Lodewijk XIV, de Zonnekoning. Hij leefde in rijkdom en genoot met volle teugen van het goede der aarde. Toen men hem er op wees dat hij te kwistig leefde, antwoordde hij: *Après nous le deluge*, Na ons de zondvloed. De koning bedoelde daarmee dat het hem niets kon schelen dat zijn nageslacht de negatieve gevolgen van zijn handelen zou ondervinden.

Denkt u ook zo als de Zonnekoning? Hebt u daar wel eens over nagedacht? De meter loopt. In de tijd dat u nadacht over de Zonnekoning zijn er alweer

¹ Zie 'Overpopulation Awareness internet

honderden mensen bijgekomen. Is het zo moeilijk te bedenken dat dit zo niet verder mag gaan?

Op een dag zal de meter stilstaan, misschien wel terug lopen. Dan is het genoeg geweest voor Moeder Aarde. Zij zal hard terugslaan en dan is economische groei opeens niet belangrijk meer.